Hodnota Starého zákona

2. 1. Jsou zlé doby, protivník má moc nad tímto světem, a proto jsme povinni velmi usilovně se snažit o to, abychom před Pánem jednali spravedlivě. Pomocníky naší víry jsou bázeň a trpělivost. Naším spojencem je shovívavost a sebeovládání. 3. Když toto zůstane před Pánem neposkvrněné, bude se z toho radovat moudrost, rozum i poznání. 4. Ústy všech proroků nám totiž zjevil, že nepotřebuje ani obětí ani celopalů ani žádných obětních darů. 5. "K čemu je mi množství vašich obětí", praví Hospodin. "Jsem syt skopových žertev a tuku beranů, krve býků a kozlů. Nechci vás ani vidět. Kdo to žádal z vašich rukou? Nebude vám uloženo šlapat má nádvoří. Přinášíte-li pšeničnou mouku, je to pošetilé. Dým kadidla je mi odporný. Novolůní a sabbaty (soboty) nesnáším. Toto tedy zrušil, aby nový Zákon našeho Pána Ježíše Krista, jenž není pod jhem poroby, nejevil známky lidské oběti. 7. "Zdaž jsem přikázal vašim otcům, když odcházeli z Egypta, aby mi přinášeli celopaly a oběti?", připomíná jim znovu. 8. Přikázal jim však toto: "Ať nikdo z vás nechová ve svém srdci nic zlého vůči bližnímu a nemilujte křivé přísahy". 9. Musíme, nejsme-li ovšem nerozumní, pochopit smysl dobrotivosti našeho Otce, který nechce, abychom bloudili na cestě k němu, jak se to stalo jim. 10. On nám praví: "Obětí Bohu milou srdce zkroušené; vůní Pánu milou srdce oslavující svého Tvůrce". Aby se tedy k nám tajně nevplížil s bludem špatný člověk a nezbavil nás života, musíme, bratří, usilovně se snažit poznávat, co je k naší spáse.

3. 1. Jim znovu připomíná: "Proč se mi postíte, aby dnes váš hlas byl slyšen v křiku? Takový půst jsem si nevybral, praví Hospodin, ani člověka, jenž pokořuje svou duši. 2. Ani nechci, abyste hrbili svou šíji jako obruč, ani abyste oblékali hrubý šat a posypali se popelem, ani takto nebudete nazývat půst mně milým". 3. Nám říká: "Hle, toto je půst, který jsem žádal, praví Hospodin: ne aby člověk oslaboval svou duši, avšak: uvolni každé pouto nespravedlnosti, rozvaž provazy vynucených smluv, propust pokořené, odpust jim a zruš každou nespravedlivou smlouvu. Lámej chléb hladovým a spatříš-li nahého, oblékni jej. Kdo jsou bez přístřeší, přived' do svého domu. A kdybys viděl slabého, nepohrdej jím, ani příbuznými tvého rodu. 4. Tehdy vyrazí časné světlo tvé a vzejde rychle šat tvůj a před tebou půjde spravedlnost a Boží sláva tě zahalí. 5. Tehdy zvoláš, a Bůh tě vyslyší. Ještě budeš mluvit a On řekne: Hle, tu jsem! Sejmeš se sebe pouto, špatnou radu a reptání, a dáš-li hladovému upřímně svůj chléb a slituješ-li se nad duší zkormoucenou". 6. Bratří, milosrdný Bůh se tedy staral o to, aby lid, kterého připravil svému milovanému Synu, měl čistou víru. Proto nám předem vyjevil všechno, abychom jako proselyté se nestali otroky jejich zákona.

Boží chrám

16. 1. Ještě se zmíním o chrámu. Ubozí bloudící hledali spásu ne u Boha, svého Stvořitele, nýbrž v budově, jako by byla Božím domem. 2. Téměř jako pohané uctívali Boha ve chrámu. Co však praví, když jej zbořili? Pohleďte! "Kdo změřil pídí nebe či kdo pěstí zemi? Zdaž ne já? Nebe je mi trůnem, země podnož mých nohou, praví Hospodin. Jaký dům mi postavíte? Či jaké místo mého odpočinku?". Vidíte, že marná byla jejich naděje. 3. A konečně praví: "Hle, kteří zbořili chrám tento, sami jej budou stavět". 4. Stalo se. Vedli války a jejich nepřátelé jej zbořili. Nyní oni sami i pomocníci nepřátel jej budou znovu stavět. 5. A opět je zjeveno, že město, chrám i izraelský národ bude vydán do rukou nepřátel. Písmo totiž praví: "I stane se v posledních dnech, i odevzdá Hospodin pasoucí se stáda, lůžko i hrad jejich zániku". Stalo se, jak řekl Hospodin. 6. Ptejme se, zda Boží chrám existuje. Ano, existuje. Sám říká, že jej buduje a obnovuje. Je totiž napsáno: "Až skončí sedmý den, bude postaven nádherný Boží chrám ve jménu Páně". 7. Shledávám tedy, že chrám existuje. Poučte se, jak bude vystavěn ve jménu Pána. Dříve než jsme uvěřili Bohu, bylo příbytkem Božím jako by vybudovaným rukama naše srdce, pomíjející, nestálé, plné modloslužby, příbytek démonů, plné vším, co je proti Bohu. 8. "Bude vystaven ve jménu Pána". Pohleďte, jak bude chrám Pána důstojně stavěn! Jak? Poučte se! Až nám budou odpuštěny hříchy, až důvěrou Pána se staneme jakoby novými, znovustvořenými. Takto v nás, v našem příbytku Bůh opravdu přebývá. 9. Jak? Přebývá v nás, když v něho věříme, když pamatujeme na jeho přislíbení, když zachováváme přikázání ze Zákona, když našimi ústy prorokuje, když nám odsouzeným k věčné smrti otvírá dveře chrámu, to je když moudře mluvíme, když poznáním nás uvádí do chrámu neporušitelného. 10. Když člověk, který touží po záchraně, upírá svůj zrak ne k člověku, nýbrž k tomu, jenž v něm hovoří a přebývá, když žasne nad nikdy neslýchanými slovy, jež k němu mluví Pán, a když se diví, že nikdy nezatoužil je slyšet. To je tedy Pánem postavený duchovní chrám.